

punkt 2) kan medvirke til at lægge pres på hele den politiske proces, så den kommer til at gå stærkere.

Så konkluderende kan jeg sige: Som led i en større og bredere indsats med meget vægt på det internationale er vi meget sympatisk indstillet over for Enhedslistens forslag, og jeg håber, at vi kan finde frem til formuleringer i fællesskab, der gør, at vi i begge partier kan stå sammen om en beretning fra Miljøudvalget, der for alvor sætter skub i processen på det her område.

Svend Aage Fauverholdt (DF):

De to forslag, som vi skal behandle i dag, indebærer, at såfremt der ønskes markedsført et produkt indeholdende uønskede kemiske stoffer, skal der ske anmeldelse herom til et register for de produkter, så man kan have dem i det register.

Mange af de produkter, vi selv producerer her i landet, har vi jo et godt kendskab til. Et større problem er selvfølgelig de importerede, og her vil vi ikke afvise fra Dansk Folkepartis side, at en mærkning af kemiske stoffer kunne være bedre, end den er nu.

Jeg var også meget lydhør over for ministerens bemærkninger, hvor han henviste til, at der dele af kemiske stoffer, der er forbudt, så er man meget opmærksom på, at man har det registreret her i Danmark.

Men som sagt, vi vil ikke feje det her totalt af bordet. Vi vil under udvalgsarbejdet stille spørgsmål og stille spørgsmål om, hvor langt man er fremme med måske at mærke de importerede varer, så der kan ske yderligere tiltag, for det er selvfølgelig et område, der interesserer os, og virkelig farlige og uønskede ting vil vi gerne undvære.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Søren Kolstrup.

Søren Kolstrup (EL):

De her fremsatte forslag er ud fra Enhedslistens betragtninger utrolig beskedne. Men vi må sige, at vi er i en situation, hvor det afgørende ikke er, om man har det eller de idealistiske forslag, men det er spørgsmålet om at tage de første små, beskedne skridt.

Jeg synes, det er karakteristisk for debatten, at de fleste ordførere har sagt, at her er et problem. Der er en fælles erkendelse af, at kemika-

lietrykket ikke er blevet mindre, det er tværtimod stigende. Så er der en gruppe af ordførere, som trøster sig med, at det her problem kan nok løses via EU. Jeg skal afholde mig fra at komme ind på EU's evne til at tackle det her problem, men blot konstatere – og på det punkt er jeg enig med SF's ordfører – at der intet sker i EU.

Derfor kan man jo selvfølgelig godt som ministeren have lyserøde forhåbninger om, at der vil ske noget henne om hjørnet, men det er vigtigt at konstatere, at der hidtil intet er sket. Så den sutteklud bliver man nødt til at tage bort og sige, at det, det handler om, er: Hvordan kan vi, der går her, sætte skub i udviklingen?

Man kan sige: Jamen altså, hvis det her er for stor en mundfuld for regeringen, så er vi også med på at indføre andre metoder, der kan synliggøre de her produkter. Vi kan tage fat på nogle enkeltstående dagligvareområder og måske sikre, at vi i det mindste får allegifremkaldende stoffer og kræftfremkaldende stoffer bedre mærket. Det er jo ikke urimeligt at kræve, at forbrugerne får mulighed for, at der virkelig sker en tydeliggørelse af sådanne stoffer.

Og igen: Problemet er ikke blevet mindre. Tager vi sådan noget som formaldehyd, jamen så ved vi, at dette stof går igen i flere og flere produkter. Det er steget år for år, hvad angår antallet af produkter, som det optræder i; det viser statistikken.

Men altså, når regeringen ikke kan eller vil forbyde de uønskede kemikalier og heller ikke gør noget for at udfase dem, jamen så er det, vi kommer og siger: Det mindste, vi kan gøre, er dog at give forbrugerne en mulighed for at gå uden om dem, altså muligheden for at vælge fra. Der skal ikke herske tvivl om, at hvis Enhedslisten havde magt, som vi har agt, så tog vi fat på at forbyde de her stoffer, så gik vi i gang med substitutionen, så gik vi i gang med udfasningen, gerne en meget hurtig udfasning, som SF's ordfører omtalte.

Så skal jeg konkluderende sige, at jeg synes, det er værd at bemærke, at Dansk Folkepartis ordfører denne gang havde en interessant stemmeføring, da han sagde: Her er et problem; vi må på en eller anden måde sikre en tydeligere mærkning. Det konstaterede jeg. Jeg konstaterede også, at den konservative ordfører var indstillet på, at der måske skulle gøres et eller andet med udgangspunkt i det danske Folketing, når det nu er her, vi løber rundt. Og jeg skal da fastholde disse små utrolig forsigtige forsøg på at formulere en kemikaliepolitik.